

پیام سنديگا

پیام سنديگا

پیام آور سنديگاهاي کارگری ایران

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سنديگایی در راستای تشکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۶۰ / سال ششم / شهریور ماه ۹۶ / نشریه سنديگای کارگری ایران

کارگران متحد شوید

سنديگای کارگران
نقاش و تزئينات
تاسيس: ۱۳۴۸

اتحاديه
نیروی کار
پروژه‌های

در این شماره می خوانید:

پیام سندیکا

ماهانامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری

ایران کاری از کارگران سندیکایی

ایران، بر اساس منشور جهانی

سندیکاهای کارگری در راستای

تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر

۱۳۹۰/ چاپ تهران

(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلز کارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه‌های

اطلاعیه های سندیکاهای کارگری ص ۲

گزارشات کارگری از سراسر کشور ص ۱۰

آغاز حرکت نوین جنبش کارگری ایران ص ۲۹

چرایی شرکت در جلسات سندیکایی ص ۳۵

دستاوردهای شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ص ۳۷

شعر ص ۳۸

شمس لنگرودی: متشکرم به دنیا آمدید! ص ۴۱

نامه سرگشاده به اعضای شورای شهر تهران ص ۴۲

خاطرات تلخ و شیرین کازیم عاشقی ص ۴۴

نگاهی به وضعیت زنان شالیکار استان گیلان ص ۴۶

نحوه محاسبه حقوق ماهیانه (ماده ۳۷ قانون کار) ص ۵۲

پیدایش و تکامل حیات (بیگ بنگ) ص ۵۳

هرم نظام سرمایه‌داری ص ۵۷

بوسه بر قله همیشه در اهتزاز نلین ص ۵۸

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_felezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

حکم جلب علی نجاتی از اعضای هیات مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه از سوی دادگاه انقلاب اندیشک ۲ شهریور ماه صادر شد!

حکم جلب علی نجاتی کارگر اخراجی و عضو هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از سوی دادگاه انقلاب اندیشک صادر شد، این حکم در دوم شهریور ماه صادر شده است. علی نجاتی باید ظرف مدت ۵ روز خودش را براساس حکم جلب صادرشده از سوی دادگاه انقلاب اندیشک معرفی کند در غیر این صورت بازداشت خواهد شد.

این فعال سندیکایی و کارگر اخراجی نیشکر هفت تپه به دلیل فعالیت های سندیکایی در محل کارش و برای دفاع از منافع کارگران از سوی دادگاه انقلاب به شش ماه زندان محکوم شده است که به علت جراحی قلب در مشکلات جسمانی سختی قرار دارد و حتی یک روز زندان می تواند سلامتی

این فعال کارگری را به خطر بیاندازد. ۴ شهریور ۱۳۹۶

حمید شرقی آزاد شد!

ساعت هشت و نیم امشب با تلاش بی وقفه خانواده و درایت سندیکا، حمید شرقی کارگر سندیکالیست، به آغوش خانواده و سندیکای پُر افتخار فلزکار مکانیک ایران بازگشت.

قلب سرشار از عشق به کارگران و صدای پر مهر او پس تحمل ۲۳ روز اسارت، امروز آزادانه شنیده شد.

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران

۱ شهریور ۱۳۹۶

جان رضا شهابی در هفدهمین روز اعتصاب غذا در خطر است!

جان رضا شهابی کارگر زحمتکش زندانی و عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد پس از هفده روز اعتصاب غذا در خطر است. در مدت اعتصاب غذا با هماهنگی مسولان امنیتی و قضایی با رئیس زندان مراقبت های پزشکی از ایشان صورت نمی گیرد. و عدم دریافت غذا توسط ایشان را زندانبان ثبت نمی کند و رئیس زندان گفته که اعتصاب غذای شهابی را به رسمیت نمی شناسد و به همین دلیل پزشک مستقر در زندان وزن و فشار خون شهابی را کنترل نمی کند. خانواده ایشان امکان تماس تلفنی با وی را

ندارند و در طول هفده روز اعتصاب غذا فقط دوبار با وی ملاقات کابینی داشته اند. سندیکا به دلیل بی خبری از حال شهابی پس از هفده روز اعتصاب غذا شدیداً نگران است.

رضا شهابی کارگر زحمتکش زندانی و عضو هیات مدیره سندیکای شرکت واحد که محکومیت زندان پنج ساله اش به پایان رسیده است با کینه ورزی مسولان امنیتی و قضایی از وی و فعالیت های حق طلبانه سندیکا به زندان بازگردانده شده است. شهابی مدتی از دوران زندان پنج ساله را به دلیل دو عمل جراحی گردن و کمر و با تشخیص پزشکی قانونی و تایید دادستانی در مرخصی پزشکی بوده است و محکومیت وی به پایان رسیده است. با این وجود دادستانی دوران مرخصی پزشکی وی را غیبت محسوب کرده و ابلاغ نموده است که این کارگر زندانی باید ۹۶۸ روز دیگر در زندان بماند. علاوه بر این در دوران گذراندن زندان پنج ساله با پرونده سازی دیگری ایشان را به یک سال زندان به اتهام تبلیغ علیه نظام محکوم کرده است. این کارگر زحمتکش زندانی در اعتراض به این بی قانونی مطلق اعتصاب غذا کرده و خواستار آزادی خود می باشد. در آخرین ملاقات وی با خانواده که روز چهارشنبه یکم شهریور صورت گرفته است؛ وزن رضا بسیار کم شده و دچار ضعف جسمی شده است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نگرانی شدید خود را از سلامت رضا شهابی اعلام می دارد و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط ایشان همچنین لغو احکام قضایی علیه ابراهیم مددی و داود رضوی دیگر اعضای هیات مدیره سندیکا و دیگر کارگران و معلمان زندانی می باشد.

فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل، آی تی اف (ITF) نگرانی عمیق خود را در مورد بازداشت رضا شهابی و اعتصاب غذای ایشان اعلام کرد!

فدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل از گزارش های مربوط به بازگشت اجباری رضا شهابی به پشت میله های زندان سخت نگران است. ۱۶ اگوست ۲۰۱۷ از ایران به فدراسیون ما خبر رسیده که رضا شهابی، خزانه دار سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه (عضو آی تی اف) از ۹ اگوست در زندان رجائی شهر نزدیک تهران زندانی شده است. رضا شهابی که قبلا در سال ۲۰۱۰ زندانی شده بود، در سال ۲۰۱۴ به خاطر شرایط پزشکی آزاد شد. سندیکای او گزارش می دهد که مسئولان درخواست تمدید مرخصی استعلاجی او را در هفته گذشته رد کرده اند. یک روزنامه ایرانی به فدراسیون ما اطلاع داد که دفتر دادستانی تهران به خانواده او گفته اند که رضا شهابی به مدت ۱۷ ماه در زندان خواهد ماند. استیو کاتن، دبیر کل فدراسیون آی تی اف در مورد این خبر اظهار داشت: "رضا شهابی نباید به خاطر فعالیت های سندیکایی مجرم شناخته شود. آی تی اف دربارہ این تصمیم جدید مقامات ایرانی علیه یکی از اعضای ما سخت آشفته است." آی تی اف، حمایت خود را از توصیه های «کمیته آزادی انجمن های» سازمان جهانی کار را که از دولت ایران می خواهد از رضا شهابی رفع اتهام شود قویا تجدید کرده و برخاست قاطعانه این کمیته مبنی بر لغو قطعی احکام زندان رضا شهابی و نیز همکار سندیکایی او ابراهیم مددی تاکید می کند. آنان نباید دوباره به زندان برگردند."

زندانی کردن کوشندگان سندیکایی به نفع چه کسانی است؟

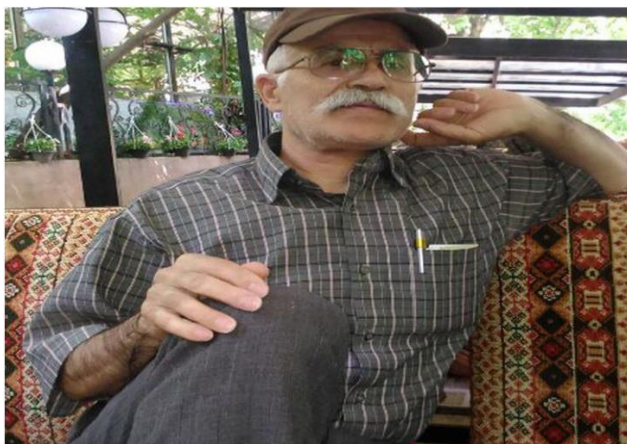
در طول یک ماه گذشته فشار به کوشندگان سندیکایی شدت گرفته است. دستگیری اسماعیل عبدی دبیر کانون صنفی معلمان تهران که برای مداوا و برای سامان دادن به مشکلات خانواده اش در مرخصی به سر می برد، تحت فشار قرار نهادن وثیقه گذاران جعفر عظیم زاده دبیر اتحادیه آزاد کارگران ایران و رضا شهابی و به زندان کشاندن این عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و دستگیری حمید شرقی از اعضای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران در طی یکماه به چه معناست؟ چه کسانی از این زندانی شدن ها نفع می برند؟ این کارگران منافع چه کسانی را به خطر انداخته اند که باید به زندان بروند؟ اینها سوالاتی است که کارگران و مردم عادی می پرسند.

فشار به کوشندگان کارگری به درجه ای رسیده که آنان را مانند رضا شهابی به اعتصاب غذا وا داشته است. ما همانطور که در اطلاعیه ۸ خرداد به دلیل اعتصاب غذای اسماعیل عبدی نوشتیم: «... می دانیم که مبارزات اجتماعی را باید همگانی کرد، اما نمی توانیم در مقابل حق کشی های ناروا شاهد مرگ کوشنده ای توانا باشیم که دست های پنهان حذف او را خواهانند تا فعالین صنفی و مدنی برای اعتراضات خود دست به اعتصاب غذا بزنند. اعتصاب غذایی که نتیجه ای جز مرگ و یا علیل شدن ندارد، چون تسلیمی در کار نیست.....» و هنوز هم به آن اعتقاد داریم.

امنیتی کردن مبارزات کارگران در مقابل اجحافات گسترده و سازماندهی شده از سوی مراکزی چون وزارت کار، نفت، دادگستری و زیر پا گذاشتن اصول قانون اساسی و مقاله نامه های بین المللی، جز متوقف ساختن این مبارزات نیست. بیش از ۲ میلیون کارگر پروژه ای حقوق هایشان به توسط شرکت هایی که وزارت نفت تایید می کند عقب می افتد، کارخانه هایی چون هل تیریز با گذاشتن قوانین ضد انسانی و برده وار با چشم پوشی های وزارت کار روبرو می شود، مدیرعامل ایران خودرو طی حکمی به امور اداری ایران خودرو دستور می دهد تا کارکنانش را به جای تامین اجتماعی، بیمه آینده ساز نموده و هرکسی هم که اعتراض می کند از استخدامش جلوگیری شود. دستاوردها و نان کارگران به بازچه ای در دستان عده ای تبدیل شده است که از سوی مرکز مافیایی حمایت می شوند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران ضمن حمایت از اسیران در بند خود، اسماعیل عبدی، حمید شرقی، رضا شهابی اعلام می کند از همه توان خود برای آزاد نمودن این کوشندگان استفاده کرده و از پا نخواهد نشست.

بی قانونی تا به کی!!!؟

حمید شرقی عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران روز سه شنبه ۱۰ مرداد ماه در کرج دستگیر شد. دستگیر کنندگان بدون ارائه کارت هویت و حکم قانونی مبادرت به بازداشت این فعال سندیکایی نمودند.

ما ضمن اعتراض به این دستگیری، به نحوه غیرقانونی این بازداشت نیز معترضیم و از دستگاه دادگستری انتظار داریم هر چه زودتر حمید شرقی را آزاد کرده و این نوع رفتار غیرقانونی را از آن دستگاه حذف کند.

همه شهروندان ایرانی حق دارند حقوق انسانی و شهروندی‌شان رعایت گردد.

ما از همه توان خود برای آزادی او استفاده خواهیم کرد در کنار حمید شرقی تا رهاییش از زندان هستیم.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۱۶ مرداد ۱۳۹۶

بازگرداندن مجدد رضا شهابی به زندان را محکوم می‌کنیم!

رضا شهابی عضو هیات مدیره سندیکا کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به دلیل اقدام دادستانی برای ضبط ملک وثیقه گذار امروز ۱۷ مردادماه به زندان رجایی شهر باز میگردد. شهابی ۲۲ خردادماه ۱۳۸۹ هنگام رانندگی با اتوبوس و جابجای مسافران توسط نیروهای امنیتی بازگشت و پس از ۱۹ ماه فشار در انفرادی ۲۰۹ اوین به شش سال حبس و پرداخت مبلغ هفت میلیون و پانصد هزار تومان جریمه نقدی و پنج سال محرومیت از فعالیت های سندیکایی از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب محکوم گردید.

رضا شهابی به دلیل جراحات ناشی از خشونت نیروهای امنیتی در هنگام بازداشت و همچنین بازجویی های طولانی و طاقت فرسا از ناحیه گردن و کمر آسیب های جدی دید و به دلیل اینکه مسئولان قضایی با درمان ایشان در خارج از زندان مخالفت می کردند این عضو سندیکا در سه مرحله دست به اعتصاب غذا زد و به علت وخامت جسمانی در اثر اعتصاب غذا به بیمارستان منتقل گردید و در دو مرحله از ناحیه گردن و کمر تحت عمل جراحی قرار گرفت و با تایید پزشکی قانونی به مرخصی پزشکی اعزام شد مبنی بر اینکه مراحل درمان و بهبودی در خارج از زندان صورت بگیرد. با وجود اینکه مرخصی پزشکی جزء دوران محکومیت زندانی محسوب می شود. متأسفانه دادستانی مدعی است که سه ماه از مرخصی پزشکی مورد تایید قرارنگرفته است. بر همین اساس دستورضبط وثیقه راصادرکرده است. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه اقدامات دادستانی برای بازگرداندن رضا شهابی رابه زندان محکوم می کند و خواهان آزادی بی قید و شرط ایشان و لغو احکام زندان برای ابراهیم مددی و داود رضوی دو عضو دیگر هیات مدیره سندیکا می باشد و همچنین خواستار آزادی دیگر کارگران و معلمان دربند هستیم. **سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و**

حومه

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از مشکلات کارگران ذوب آهن

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

۱- کارگرانی در شرکت ذوب آهن با ۳۰ سال سابقه وجود دارند ولی به دلیل سن زیر ۵۰ سال بودنشان، بازنشستگی ایشان عقب افتاده است. چرا مدیریت برای بازنشسته شدن این کارگران اقدام نمی کند؟

۲- کارگران آتش نشانی شرکت ذوب آهن خواستار رعایت موضع مشاغل سخت و زیان آور در مورد خودشان هستند. متأسفانه اداره کار از این موضوع طفره رفته و مدیریت شرکت ذوب آهن هم با این بهانه موضوع سختی کار را در مورد آتش نشانان اعمال نمی کند.

۳- سرپرست فضای سبز چرا در مورد جمع آوری سگ های ولگرد محوطه شرکت اقدام نمی کند؟

۴- هر ساله شرکت ذوب آهن کلاس های فوق برنامه برای فرزندان کارگران تدارک می دید. امسال چرا اهمال کاری می کنند.

۵- بهرام عباسی در فولاد سازی متاسفانه در حین جوشکاری دچار حادثه گردید و از ناحیه چشم چپ دچار مشکل شد. همچنین چندی پیش نیز در کوره ۳ ذوب آهن، کارگر آتشکاری جان خود را از دست داد.

۶- در بعضی از کلینک های استان اصفهان از پذیرش بیمه ایران خوداری شده است. لطف مدیریت خیلی سریع بررسی و پیگیری کند که چرا در کلینک خانواده اصفهان چنین اتفاقی افتاده است.

۷- مواد غذایی استفاده شده در شیفیت شب تاریخ گذشته هستند. این موضوع باعث بیماری کارگران می گردد. مدیریت خدمات اموراجتماعی چرا در این مورد حساسیت ویژه به خرج نمی دهد؟

۸- لامپ های گازی کارگاههای الگومراسیون سوخته اند و کارگاه در خاموشی به سر می برد. مدیریت چرا رفع علت نمی کند؟

۹- مدیریت بیمه از پرداخت هزینه عینک کارگران طفره می رود چرا؟

۱۰- کارگران تلاشگر ذوب آهن ۱۰۰ هزار تن ریل ملی به وزارت راه تحویل خواهند داد تا دست واسطه گران و نابود کنندگان صنایع از این عرصه کوتاه شود.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از مشکلات کارگران آتشکار کوره ۳ ذوب آهن

۱- دمای بالا و سختی کار اعصاب کارگران را فرسوده کرده و تندرستی آنان را به خطر انداخته است. تن فرسوده و سختی کار موجب ضعف اعصاب گردیده که این مشکل در میان خانواده این کارگران موجب تنش و درگیری بوجود آورده است. ۲- سختی کار این کارگران در هاله ای از ابهام قرار دارد

و متأسفانه مدیریت و اداره کار به آن توجه نمی کنند. ۳- محیط آتشکاری بسیار سخت و خشن است. دستمزد ها در این بخش متفاوت بوده که مایه رنجش کارگران را فراهم نموده است. آنان خواستار یکسان شدن دستمزدها در این بخش هستند. ۴- حوادث کاری در این بخش مرگبار بوده و کار این کارگران را خطرناک کرده است.

درد بر کارگران تلاشگر ذوب آهن

در جلسه دیدار کارگران با مهندس علمداری مشاور فرهنگی مدیرعامل که در بخش کوره بلند صورت گرفت، مهندس از تلاش همه کارگران ذوب آهن تقدیر کرد. این تقدیر در رابطه با بهبود روند تولید و کاهش هزینه های شرکت بود. با توجه به تذکرات مکرر کارگران و ارایه پیشنهاد های ویژه که در اخبار نشریه پیام سندیکا بازتاب داشت مهندس علمداری عنوان کرد: « پیشنهادات راهبردی کارگران منجر به صرفه جویی در خرید، برنامه ریزی برای فروش بهتر و کارآمدتر، تغییر در نحوه مصرف مواد اولیه و کارهایی از این دست باعث شد تا بیلان شرکت مثبت شود.»

هر چند در این نشست مهندس از پاسخگویی به سوالات کارگران شانه خالی کرد و آن را به وقتی دیگر موکول نمود اما یادآور شد که: « مشکلات مالی کارخانه در بخش های مختلف در سالهای متمادی از طریق اخذ وام با بهره سنگین همراه بود و موجب محدودیت هایی برای شرکت ایجاد می کرد و این سبب تجمع بهره های بانکی گشته و مشکلات امروزی را ایجاد کرده بود.»

آنچه در این اعتراف مشخص است، که سرمایه داری مالی و بانکی برای نابودی صنعت و کشیدن شیره کارخانه های مادر از هیچگونه ترفندی حتا بهره های سنگین رویگردان نیست. در عوض این کارگران هستند که با پیشنهادات عاقلانه و مدبرانه خود توانسته اند شرکت را از هزینه های بسیار و دزدی ها و اختلاس نجات بدهند. اگر مدیریت این درایت را داشته باشد که به راهکارهای هوشمندانه کوشندگان کارگری گوش شنوا داشته باشد توانایی و رشد کیفی و کمی ذوب آهن و زیر مجموعه هایش به مراتب بیشتر از بیش خواهد بود.

شدا حافظ کل مریم گل مظلوم بر دردم
نشد تا عکس جشمانو بنذارم نوبی این خونه

نشد با این تن خسته به آغوش تو بر کردم
ولی باد نگاه تو همیشه سسزا می مونه

بناهای تافت و تارکدشت پری دلوز و همسری مهربان زنده یاد
حسن قاسمی
فرزند گرامی: عباسعلی قاسمی

به همین مناسبت مجلس ختم سوم و هفتمین روز درگذشت آن عزیز از دست رفته در روز
دوشنبه مورخه ۹۶/۶/۶ از ساعت ۱۸/۳۰ الی ۲۰/۳۰
واقع در اسلامشهر - شهرک واوان - بلوار هشت بهشت مسجد چهارده معصوم (ع) برگزار می گردد.

حضور شما سروران گرامی باعث سادی روح آن مرحوم و موجب تسلی خاطر بازماندگان خواهد شد.

از طرف: همسر و فرزندان - خانواده های قاسمی - رفیقی - اعلی - خانجی پیر مرادی و سایر دوستان و بستگان و آشنایان

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از پارس خودرو:

از مدت ها پیش خبرنگاران پیام سندیکا از فشار کاری و استرس در کارخانه های خودرو سازی خبر می دادند.

حسن قاسمی کارگری بود که در خط تولید کارخانه پارس خودرو کار میکرد و تلاش کرد تا محل کارش جابجا بشود اما با مخالفت سرپرست مواجه می شود. حسن قاسمی که از فشار کاری بالا رنج می برد و نمی توانست این فشار را تحمل کند اقدام به خوردن روغن ترمز می کند، که چند ساعت بعد به کما رفته و در نهایت از بین میرود!!!

از او یک فرزند ۷ ساله به یادگار مانده است.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از شرکت دارو سازی نوین کاوش مامطیر ساوه

در ادامه وضعیت کارگران در شرکت دارو سازی نوین کاوش مامطیر در ساوه صبح امروز ۲۳ مرداد کارگران در تجمعی در قسمت اداری کارخانه خواهان ۸ ماه حقوق عقب مانده خود شدند .

مدیر عامل شرکت با حضور خود در شرکت مجددن وعده پرداخت را داد، اما تعداد ۲۵ کارگر باقی مانده شرکت، دیگر فریب حرفهای ایشان یعنی مهندس طهماسبی را نخوردند و این بار از خارج شدن ایشان با ماشین ۱۴۰ میلیونی جلوگیری نمودند و سپس با آوردن نامه از دادگاه، ماشین ایشان را توقیف نمودند.

امروز ایشان مجبور شدند که بدون ماشین به تهران باز گردند. بقیه کارگران نیز با این تجربه شکایت خود را به دادگاه خواهند برد .

« درود بر کارگران مامطیر ساوه و کوشندگان سندیکای اش. سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران»

گزارش از نیشکر هفت تپه:

۱- مطلع شدیم که ۴۰ احضاریه از شعبه اول دادیاری دادرای دادگستری شوش برای کارگران شرکت هفت تپه ارسال و تحویل کارگران شده است. این کارگران روز یکشنبه راس ساعت ۸ صبح باید در دادگاه حاضر شوند.

دلیل احضارهای اخیر بخاطر تجمعاتی است که کارگران به منظور رعایت نشدن حقوقشان توسط کارفرما بر پا کرده بودند. چندی قبل نیز ۱۰ نفر از کارگران بازداشت و زندانی گردیدند که با قرار وکالت آزاد شدند.

مهمترین خواسته کارگران هفت تپه خلع شدن کارفرمای خصوصی و برگشت کارخانه به مالکیت دولت است. کارگران به این نوع خصوصی سازی معترض هستند. کارفرمایی که برای هزینه کرد مبلمان دفترش بیش از پرداخت دستمزد و بیمه کارگزارانش اهمیت قایل است. و برای پاسخ ندادن به کارگران از نیروی پلیس استفاده می کند.

۲- امروز تعداد ۵۳ نفر از کارگران تمامی بخشهای شرکت به دادگاه مراجعه و قبل از ورود آنها به دادگاه از طرف قاضی پرونده اعلام شده که جهت قرار، وکالت بیست میلیون ضمانت آماده کنند. به همین خاطر تعداد ۵۳ نفر از همکاران جهت ضمانت به شعبه اول دادیاری مراجعه و پس از گذاشتن وثیقه و بازجویی موقتا آزاد شدند. حضور کارگران جهت ضمانت و همراهی با

همکارانشان در مقابل دادگستری چشم گیر بود. بازجویی کارگران تا پایان وقت اداری دادگاه ادامه داشت.

سوالی که در آنجا توسط کارگران مطرح بود این است که چرا کارفرما که مسبب اصلی این اعتراضات بوده امروز به دادگاه احضار نشده بود. متأسفانه این لیست ۵۳ نفر توسط کارفرما به دادسرا ارائه شده بود و آن چیزی که در احضاریه نوشته شده بنا بر گزارش مامورین بوده که واقعیت ندارد. در این لیست افرادی وجود دارند که روز بستن جاده اندیمشک اهواز حضور نداشتند.

امروز مظلومیت کارگران هفت تپه به همه ثابت شد کارگری که در دمای بالای ۵۴ درجه و رطوبت بسیار بالا در مزارع سمپاشی و آبیاری می کند حقوقش را پرداخت نمی کنند، مجبور به اعتراض می شود آنوقت بجای اینکه مسئولین از خواب بیدار بشوند و حقوقش را پرداخت بکنند برای کارگر پرونده سازی میشود.

۳- رفتار دوگانه مدیر عامل نیشکر هفت تپه

در برنامه شبهای فوتبالی شبکه ورزش عبدالله ویسی سرمربی استقلال خوزستان از امید اسدبیگی مدیر عامل نیشکر هفت تپه بخاطر کمک مالی یک و نیم میلیاردی به این تیم تشکر کرده و گفت اگر این کمک ایشان نبود تیم بسته نمی شد.

اقای عبدالله ویسی، چراغی که به خانه رواست به مسجد حرامست. آیا در جریان وضعیت شرکت نیشکر هفت تپه و مشکلات کارگران این شرکت هستید؟ آیا میدانید ۵۳ نفر از کارگران این شرکت بدلیل دریافت نکردن سه ماه حقوقشان و دو سال پاداش، پرداخت نشدن ماهها حق بیمه و پرداخت نشدن جیره ماه رمضان و چند سال لباس کار و غیره... اعتراض کردند؟ و بجای دریافت مطالبات معوق خود به دادگاه احضار و باید تحت بازجویی و پرونده سازی قرار بگیرند؟ آیا میدانید که ۱۰ نفر از این کارگران که در دمای بالای ۵۴ درجه با رطوبت بسیار بالای مزارع نیزار مشغول بکار هستند تازه از زندان

فجر دزفول با وثیقه آزاد شدند؟ تیم شما متعلق به استانداری است چرا دولت از بودجه استانداری خود صرف خرید بازیکنان این تیم نکرد؟ چه معامله ای بین استانداری و مدیریت شرکت نیشکر صورت گرفته که علیرغم شکایت کارگران به استاندار هیچ اقدامی توسط استانداری برای حل مشکلات کارگران صورت نمی گیرد؟ گویا از نظر آنها مشکل باشگاه استقلال خوزستان مهمتر از معیشت کارگران نیشکر هفت تپه است.

واقعا رفتار دوگانه اسدیگی را چگونه می توان ارزیابی کرد؟ کارگرانی که حق خودشان را می خواهند را به زندان می اندازد و برای باشگاهی که استانداری باید خرجش را بدهد، هزینه می کند؟

۴- پس از اعتراضات و بازداشت ۶۳ نفر از کارگران و بازنشسته های نیشکر هفت تپه که به دیر کرد حقوق خود معترض بودند، فعلا حادثه جدیدی اتفاق نیافتاده است. تمام ۶۳ نفر با قرار کفالت آزاد هستند. شاغلین بازداشتی نیز به سرکار خود بازگشته اند.

این درحالی است که همه منتظر محاکمه کارفرما به عنوان عامل اصلی این تجمعات هستند. که متاسفانه عملا خبری از این موضوع نیست.

هنوز حقوق ماههای خرداد و تیرپرداخت نشده است و پرداخت پاداش دو سال همچناندر هاله ای از ابهام قرار دارد. جیره ماه رمضان و پرداخت حقوق بهمن و اسفند سال ۹۴ روز مردها از سوی کارفرما با سکوت کامل روبروست.

بدهی شرکت به تعاونی مصرف و بیمه تکمیلی و دو سال لباس کار، پرداخت ۴ درصد بیش از ۱۸۰ نفر از نی بران مصوبه سال ۹۲ مجلس هنوز عملیاتی نشده است. علیرغم اینکه جو کارخانه آرام است، ولی این سکوت از رضایت نیست.

برخی از مسئولین شهرستانی اعلام کردند مطالبات پرداخت شده، در حالی که کذب محض است. اینها به هر ترفندی دنبال پایان گرفتن اعتراضات هستند.

اخراج و تعلیق غیرقانونی و میلی کارگران توسط قائم مقام مدیریت نیشکر هفت تپه

در چند روز اخیر تعداد ۹ نفر از کارگران این شرکت که اکثرا در بخشهای کشاورزی مشغول بکار هستند، اخراج شده و ۲ نفر از این افراد جزو ده نفر بازداشتی هستند که بمدت ۳ روز زندانی شده بودند و حدود ۸ سال سابقه کار دارند. آنها بدون حضور و رای کمیته انضباط کار، اخراج شده اند.

کارگران بخش کشاورزی اخراجی بدلیل دمای بالای ۵۰ درجه و رطوبت زیاد درون مزارع جهت خنک کردن بدن خود در کانال جنب مزارع در حال شنا کردن توسط قائم مقام شرکت مشاهده و اخراج شدند. لازم به ذکر است کشاورزان پس از تنظیم آب و با توجه به طول مزارع فقط وظیفه آنها حفاظت از این مزارع میباشد و خنک کردن بدن توسط آبیاریها از بدو افتتاح این شرکت توسط کارگران بخش کشاورزی انجام میشده و اقدام غیرقانونی یا گریز و سهل انگاری از کار محسوب نمی شود و برای مهندسین و سرپرستان با سابقه بخش کشاورزی امری عادی است.

از بهمن ماه سال ۹۴ تاکنون مدیریت این شرکت همانند مدیریت چسب هل اعتقادی به قانون کار ندارد و بارها اعلام می کنند که شرکت خصوصی شده است. لذا نیاز به بررسی این موضوع از نظر میدانی توسط بازرسی اداره کار می باشد تا بیش از این حقوق کارگران این شرکت پایمال نشود.

سندیکاهای کارگری بر این باورند که :

جنبش کارگری بر پایه برابری، آزادی، همبستگی زحمتکشان پایه ریزی می شود تا بر روند ویران کننده اخلاق، فرهنگ، اقتصاد که از جانب سرمایه داری تحمیل می شود، نقطه پایان بگذارد

مشکلات رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به نقل از تلگرام سندیکای واحد:

۱- اجبار مدیریت سامانه BRT۱ به رانندگان برای کار کردن با اتوبوس های بدون کولر

در حالی که اتوبوس دو کابین کولر دار هستند و شیشه های آن طوری طراحی شده که شیشه باز نمی شود. در این روزهای گرم تابستان مدیریت سامانه BRT۱ رانندگان را مجبور می کند که با اتوبوس هایی که کولر آن خراب است کار کنند.

کار کردن با اتوبوس فاقد کولر علاوه بر اینکه فشار کار برای راننده در هوای گرم تابستان تجدید می کند باعث نارضایتی مسافران نیز هست که در این هوای گرم و ازدیاد مسافر باید سوار اتوبوسی شوند که فاقد کولر که شیشه های آن هم باز نمی شود. و به همین دلیل دایما مسافران با راننده درگیر می شوند.

مدیریت سامانه BRT۱ رانندگانی که به این شرایط اعتراض دارند و با اتوبوس فاقد کولر کار نمی کنند را بر خلاف مقررات تنبیه می کند و آنها را در شفیت کاری که مورد علاقه شان نیست می گمارد و ساعت کاری آنها را جوری تنظیم می کند که فشار کار بر این رانندگان بیشتر شود.

۲- اعتراض رانندگان عضو تعاونی مسکن شرکت واحد نسبت به عدم ساخت پروژه های سپیدار ۲ و ۳ پردیس کرج در مقابل اداره مرکزی شرکت واحد واقع در خیابان هنگام.

۳- عدم پرداخت حق ۴ درصد بیمه سخت و زیان آور رانندگان زحمت کش شرکت واحد از سوی مدیرعامل، باعث مشکلات در بازنشستگی تعدادی از همکاران بازنشسته شده است. متأسفانه در ماههای گذشته تعدادی از همکاران زحمت کش با توجه به اینکه چندین ماه است به افتخار بازنشستگی نایل شده اند در مراجعه به شعبات بیمه برای انجام ادامه کارهای اداری از قبیل دریافت حقوق با مشکل مواجه شده اند و با اینکه با شرکت واحد تصویب حساب کرده اند هنوز بعد از چندین ماه نتوانسته اند حق سنوات خودشان را دریافت کنند و مدیریت شرکت واحد مشکلات مالی را بهانه عدم پرداخت سنوات این عزیزان میدانند. شعبات بیمه هم به این رانندگان اعلام کرده اند تا مدیریت شرکت واحد نسبت به پرداخت هزینه ۴ درصد بیمه کارهای سخت و زیان آور اقدام نکند نمی تواند تکلیف این بازنشستگان را روشن کند.

سندیکای رانندگان شرکت واحد هشدار میدهد مدیریت شرکت واحد موظف است هزینه بیمه رانندگان را پرداخت کند زیرا امتناع از پرداخت حق بیمه کارگران از سوی کارفرما طبق قانون تخلف محسوب میشود. سندیکای شرکت

واحد حق اعتراض رانندگان و کارگران را در صورت عدم پرداخت ۴ درصد از سوی مدیریت حق مسلم رانندگان زحمت کش میداند.

۴- تلاش مدیریت و حراست شرکت واحد برای راه اندازی مجدد انتخابات تحمیلی شورای اسلامی کار فرمایشی در سامانه های یک و شش BRT

در روزهای گذشته مدیریت و حراست شرکت واحد برای راه اندازی مجدد انتخابات تحمیلی شورای فرمایشی در سامانه های یک و شش را آغاز کرده است. و جلسات متعددی در این خصوص در سامانه های یک و شش و اداره مرکزی شرکت واحد برای رد صلاحیت کاندیداهایی که ثبت نام کرده اند صورت گرفته است. مدیریت و حراست شرکت واحد با عدم برگزاری مجمع عمومی و رد صلاحیت کاندیداها و رای گیری اجباری سال ها است که افراد دست نشانده خود را بعنوان نمایندگان کارگروه زورکارگران غالب کرده است. یاد آور می شود از سال ۹۲ با کارگران هوشیار و فهیم سامانه های یک و شش BRT در برابر انواع ترفندهای مدیریت و حراست شرکت واحد برای رای گیری اجباری از کارگران در چند نوبت ایستادگی کرده اند و چهار سال است که شورای اسلامی کار فرمایشی در این سامانه ها تشکیل نشده است.

شوراهای اسلامی کار فرمایشی در شرکت واحد بعنوان یکی از اصلی ترین ابزارهای کارفرما مانعی اصلی برای احقاق حقوق کارگران بوده اند همچنین در تضییع حقوق کارگران در کمیته های خسارت فنی و کمیته انضباط کار عامل اصلی برای سرکوب کارگران بوده اند. در سال های اخیر افراد جدیدی که بعنوان نماینده کارگر وارد شورای اسلامی کار شده اند با ترفندهای فراوان قصد دارند که کارگران را فریب دهند و خود را مدافع حقوق کارگران معرفی می کنند. ولی با گذشت سه دوره از فعالیت این افراد در شورا اسلامی کار فرمایشی برای همه کارگران مشخص شده که نه تنها هیچ اقدامی در جهت احقاق حقوق کارگران انجام نداده اند بلکه همچنان که پیشتر گفته شد با تایید این افراد همچنان حق کارگران در کمیته های فنی تعیین خسارت تضییع می شود همچنین در کمیته های انضباط کار کارگران به بهانه های واهی توییح و سرکوب می شوند. این کمیته های انضباطی همچنان بر علیه نمایندگان حق طلب سندیکایی آرا غیرقانونی صادر می کند و ابزار دست مدیریت و حراست برای سرکوب بیشتر است.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از گفتگوی کارگران پروژه ای (۳):

۱- سلام من ۳۹ ساله. کار تست بلدم. هشت نفر جمع خانواده و بیکارم. پنج بچه دبستانی دارم. این رانوشتم که بگویم نیاز ضروری به کاردارم. حاضر م هر کار حلالی را قبول و انجام بدهم. با تشکر و عرض پوزش

۲- توی پروژه هر بلایی سر هر کسی بیاد حقشه. چرا؟؟؟

چون هرکس مسئول خودش. الکی بدنبال بقیه نباشید. از خودتون شروع کنید.

از خود من نود میلیون توی یه پروژه خوردن الان چهارساله دنبالشتم. بخدا بجز خودم از هیچکس انتظار نداشتم که کمک کنه. از همون روز هم که از اون کار تسویه کردم به اینور نه یک ریال نسیه کار کردم و نه با حقوقی بجز با حقوقی که مد نظرمه. توی خیلی از پروژه ها هم عامل تعیین حقوق در بین نیروها شخص خود من بودم. حالا هم خدایی نکرده قصد نصیحت کسی رو ندارم اما فقط اینو بگم من خواستم و تونستم. پس همه میتونند.

۳- به تنها چیزی که در این مملکت بها و ارزش داده همیشه کارگر هست چون نه امنیت شغلی داره و نه حامی و حمایت کننده ای داره و این سهل انگاری مسئولین تا حدودی به شلی خود ما پروژه ای برمیگرده. به امید روزی که باتشکیل چنین گروه هایی قشر کارگر هم به اتحاد و همبستگی کامل برسند

۴- برادران و دوستان اهالی پاپیپینگ بعلت دیر حقوق دادن شرکتها و پیمانکاران مشغول درپرژهای جنوب ما فیترها تصمیم به افزایش دادن رنج حقوقی خود نموده ایم. در کنگان عسلویه حقوق فیتز ۴ میلیون تومان و در بندرعباس ۴ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان می باشد. لذا از همه دوستان و فیتزهای عزیز جهت همکاری دعوت میکنم که در کمپینی که در حال شکل گرفتن است شرکت نمایند.

۵- البته ببخش اما ما جوشکار ها همچین جسارتی نداریم. آگه داشتیم همه ماهانگ سه ماه تعطیل میکردیم بلاخره یه صاحب پیدا میکردیم

مگه ما با بقیه اقشار و خدمت گذار چه فرقی داریم که هیچ اهمیتی بهمون نمیدن حقمون بالا میکشن. بابا ما که گشته ایم فقط سه ماه کلا کار نکنین. بخدا اوضاع شاید بهتر بشه.

۶- سلام بر دوستان. بنده ۵ سال پیش به عنوان افسر ایمنی برای آقای مجید باجولی نوروزی ساکن ایذه میانگران علیا... من براش کار کردم بخدا بجز صدتومان هنوز پولم نداده ... کار داربست هم گرفته بود. چنین افرادی را باید شناخت. الان هم فکر کنم به عنوان سرپرست داربست دور ور فاز ۲۲ و ۲۴ هست. جایی نیرو خواست گولش نخورین... پنج ساله پول من نداده.....

۷- من الان از سال ۸۹ فاز ۱۰/۹ شرکت ایلیا فولاد ده میلیون طلبکار بودم. ولی کجا رفت؟

من از سال ۷۳ تو پروژه هستم کل سابقه بیم من شده ۱۴ سال. والا از بس گفتم خدا را شکر که حال روزمون سیاه شده

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از گفتگوهای کارگران پروژه ای (۴):

۱- سلام آقایون محترم اینجا عراق است، اوضاع خرابه پول نمیده الکی ملت میارن اینجا بعداز ۱۰ بارتست میگیرن بعد میفرستنشون خونه میگن بهتون زنگ میزنیم در عوضش بابت شما ها پول میگیرن ولی هیچ پولی به شما نمیدن

۲- فاز ۱۳ که قراره حقوق برج دو رو بهشون بدن و بقیه پولاشون رو طی یه فقره چک مدت دار برایشون واریزکنن که هرکی اسمش بره برای حقوق، یعنی بلک لیست میشه

۳- فاز سیزده. اکثر شرکتهاش اعتصابین و فعلا خبری هم از پول نیست.

۴- واقعا چرا باید حقوق کارگرا باید سه چهارماه بیفته عقب ولی بقیه نیروهاش اعم از حراست و نیروهای فاز و ppi و hse... باید به موقع پرداخت بشه

۵- شرکت سازه فرافن فاز ۱۳ هم نیروهاش اعتصابن موندن خوابگاه، حضور هم نمیزنن.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا مشکلات کارگران پروژه ای:

همانگونه که در قبل هم گزارش شده است روال دیر پرداخت دستمزدها به روالی عادی در پروژه های نفت و گاز تبدیل شده است و اعتراض و اعتصابات بخاطر پرداخت حقوق قانونی را فقط با تسویه و بلک لیست شدن جواب می دهند. حال پرسش اساسی اینجاست که آیا در این شکل از مطالبه گری که هیچ پشتوانه حقوقی وجود ندارد و کارگران اعتراضی را پشت فنس های (حصار دور) کارگاه روانه میسازند و نمایندگان آنها را نیز درگیر دادگستری و برجسبهای نقض امنیت ملی می نمایند؛ آنها چگونه بایستی به حقوق قانونی خود دست یابند؟!

آیا کارگران اجرایی پروژه های نفت و گاز در سراسر کشور که تمام زحمات ساخت و نصب و راه اندازی پالایشگاه ها و پتروشیمی ها بر دوش آنان می باشد کدام راه قانونی را بایستی ببیمایند تا شاهد آوارگیهای خود و حق خوری کارفرمایان دلال نباشند؟!

در تاریخ ۱۳۹۶/۵/۱۸ کارگران پیمانکاری شرکتهای استیم و پایندان برای دیر پرداخت دستمزدهای ماه های ۱۱ و ۱۲ گذشته، درب کمپها را بستند و نگذاشتند کسی از کمپ به سوی کارگاه فاز ۱۳ برود. وقتی که پیمانکاران چنین حرکت اعتراضی را از سوی کارگران دیدند، سریع برکه های مرخصی اجباری نوشتند تا مانع از تجمع اعتراضی آنان گردند. پس از این کارگران در جواب گستاخی و بی مسؤولیتی پیمانکاران، دربهای فاز ۱۳ را بستند و مانع ورود کارکنان به داخل فاز شدند. شرکت پایندان سرانجام به آنها وعده داد که

دوشنبه دستمزدها تا ماه اول سال ۱۳۹۶ پرداخت بنماید؛ اما باز هم مانند دیگر پیمانکاران وعده هایش مبنی بر پرداخت پول را عملی نکرد و در این میان نیز کارگران پتروهنگام با دیگر کارگران همگام شده و وعده گذاشتند که در روز چهارشنبه بار دیگر در صورت پرداخت نکردن دستمزدها روز چهارشنبه ۱۳۹۶/۵/۲۵ بار دیگر دربهای فاز را ببندند و تا عملی شدن خواسته هایشان، اعتصاب را ادامه دهند.

وارتان خرمدين، عضو سندیکای کارگران فلزکاران مکانیک ایران
۱۳۹۶/۵/۲۳

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از وضعیت کارگران ایرانی در عراق

اینجا کارگران وضعیت درستی نداشته و کارگران ایرانی هیچ امنیتی ندارند. اوضاع غذا، خوابگاه، و نظافت اینجا بیداد میکند. اینجا ایرانی جایگاهی ندارد. بجز زجر و بدبختی بگیر و ببند پلیس عراق و ورود به شرکتها با ویزاهای زیارتی که هر اتفاقی برا کارگر ممکنه بیفته و دولت ایران و عراق از زیر بار این مسئولیت شانه خالی میکنند. ۹۵ درصد ایرانیها با ویزاهای زیارتی در پالایشگاهها و پروژه های صنعتی مشغول به کار شدن که دولت ایران از این موضوع با خبر است و هیچ قدمی برای کارگران بر نداشته است. دستمزد کارگران ایرانی اینجا خیلی کمه، مردمان بومی به دستور شیوخ منطقه اکثر وقتها کارگران و کمپ ایرانیان را تهدید به کشتن میکنند. اینجا پلیس عراق در مقابل شیوخ عشیره ها تسلیم است و حرفی برای گفتن ندارد. کارگران ایرانی برای لقمه ای نان از طرف عراقی تهدید به مرگ میشن و اهانت و فحاشی را مجبور با لبخندی که نفهمیدم جواب میدن اینجا امنیت جانی نداریم

سندیکاهای کارگری بر این باورند که :

-سجایای انسانی ثمره محیط است. سندیکاهای کارگری برای انسانی کردن جامعه خواستار؛ تحصیل رایگان، بهداشت رایگان و فراگیر و دستمزدی که بتوان یک خانواده ۴ نفری را سرپرستی را اداره کرد می رزمند.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از وضعیت کارگران پروژه ای:

دروود به کارگران سرزمینم.....

همانطور که میدانید و همه دوستان پروژه های صنعتی در جریان شرایط ناگوار حقوقی خویش و همکاران کارگرمایان هستیم؛ برای رهایی از این وضعیت خفت بار و ناگواری که گریبان ما را گرفته است تنها یک راه پیش رویمان هست و خواهد بود.. ما در طلب نان در پی آبروی خود و زندگانیمان مسافتها طی نموده ایم تا زندگی شرافتمندانه داشته باشیم؛ اما سیستم چپاولگری و دلالی کارنان را از سر سفره هایمان ربوده است و هیچ ملاحظه ای در قبال زحمات ما و حقوق ملی و میهنیمان انجام نداده است... تنها یک راه وجود دارد تا نگذاریم بیشتر از اینها نان زحمت کشیده مان را از ما بریابند؛ و آن راه متشکل شدن و اتحاد و یکپارچگی کارگران پروژه ای است که یکصدا با هم طلب حقوق بنماییم و این سیستم نابسامان اقتصادی را نقد و به چالش بکشانیم و درخواست مطالبه گری حقوق خود بنماییم.. کارفرمایان گستاخ شده اند و گاه تا شش یا هفت ماه و گاه تا یکسال هم بیشتر شده است که دستمزدهایمان را از ما دریغ داشته اند... آنها در این اوضاع سرسام آور تورم و گرانی که بازار هیچ ثباتی ندارد بدون آنکه دغدغه ای در قبال کارگران نشان دهند و حس مسؤولیت پذیری آنان ذره ای بیدار شود؛ تنها هنرشان یورش به سفره های زحمتکشان هست و در این میان همگی می بینیم که دادگستری، اداره کار و پلیس انتظامی در خدمت کارفرمایان هستند، تا در صورت ممکن با کارگران اعتراضی برخورد بنمایند. ما برای دستیابی به حقوقمان چاره ای بجز خدمت به خود نداریم..... این واقعیت را بایستی بپذیریم که هیچ سازمانی صلاح کارگران را نمی خواهد و با کارفرمایان و دلالانشان شریک هستند... وقتی که به خود بیاییم و توان خود را ببینیم؛ آنوقت است که می توانیم راههای خردمندانه تری انتخاب بنماییم و به دور از های و هوی که نقطه ضعفی برای ما کارگران خواهد بود راههای مسالمت آمیز و با برنامه را هموار خواهیم نمود.

گزارشهای کارگری شما میتواند به عنوان سند و مدرکی برای خلع سلاح کردن کسانی باشد که وضعیت پروژه های صنعتی را مناسب و درست عنوان می نمایند و در توهم فریب توده ها تلاش می نمایند. جسارت کارگری و حقوقی شما برای متشکل شدن در سندیکاهای کارگری و گروههایی که تمام قد برای مطالبه گری تلاش می نمایند خود آغاز پیروزی تمام است.

خود را بیابید و به ارزشهای انسانی و حقوقی خودتان ارج بگذارید. ارزش کارگری خودتان را پاس بدارید و به دنبال رهایی خویش از چنگال ستم کارفرمایان باشید و در راه حقوق قانونی خود با فعالین حقوقی کارگران همگام باشید که پیروزی و موفقیت فقط با تلاش پیگیر و مطالبه گری بدست خواهد آمد.. با سپاس.. (وارتان خرمدين، عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران ۱۳۹۶/۶/۵)

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از اعتراض رانندگان تاکسی

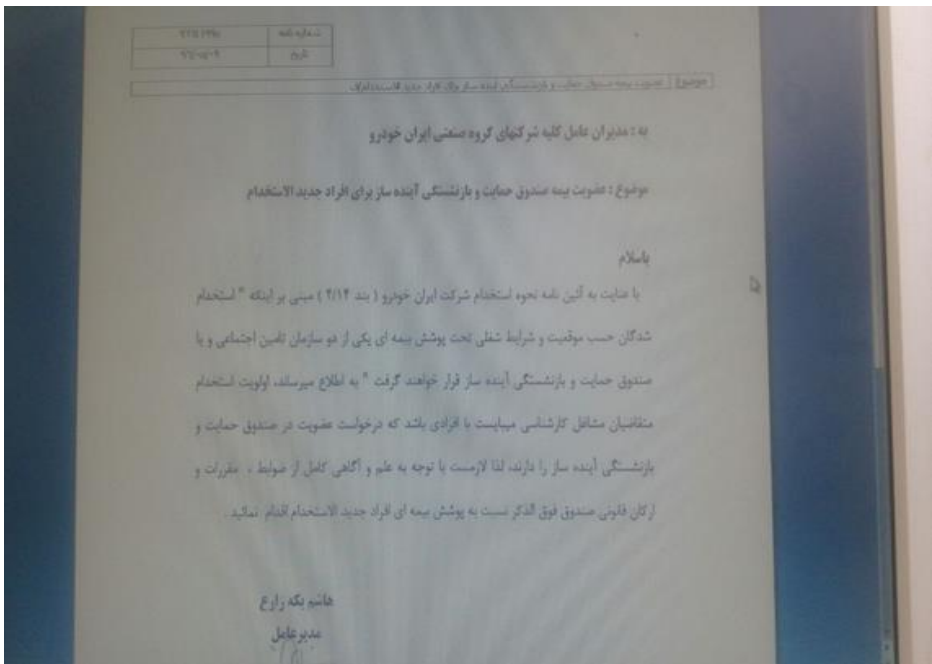

با توجه به نامه نگاری ها و جلسات متعدد با مسولین تاکسیرانی و فرودگاه امام برای حل مشکلات رانندگان تاکسی فرودگاه و عدم توجه این مسولین به خواسته های رانندگان تاکسی، اعتصاب پنج ساعته تاکسی های فرودگاه امام در اعتراض به فعالیت شرکتهای اسنپ و تپسی در فرودگاه صورت گرفت که بیش از ۲۰۰ تاکسی در این اعتراض شرکت داشتند. معترضین می گفتند که: «چه کسی جوابگوی قسط های ۳ میلیون و ۶۰۰ تومانی رانندگان است؟»

«سندیکاهای کارگری خواهان آزادی فعالیت سندیکایی، خواهان تأمین حق اعتصاب و راهپیمایی آزادانه برای کارگران، خواهان شرکت کارگران در اداره امور موسسات صنعتی و کشاورزی، خواهان اجرای پرداخت حقوق هماهنگ بین کارگران موسسات دولتی و خصوصی هستیم.»

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از بیمه های خصوصی: بیمه های خصوصی و نابودی سالهای پیری زحمتکشان

صندوق حمایت و بازنشستگی آینده ساز که در ماشین سازی تبریز باعث بدبختی این کارگران شده با تصویر زیر و حمایت و دستور هاشم یکه زارع مدیرعامل ایران خودرو می خواهد کارگران ایران خودرو را نیز به بدبختی بکشد. ما از مسولین ایران خودرو می پرسیم که آگاهی آنان از این عملکرد و میزان موفقیت شرکت بیمه ای خصوصی تا چه اندازه است؟ آیا کلیه قوانین کار و سازمان تامین اجتماعی به عنوان کف خواسته های همگان در صندوق حمایت و بازنشستگی آینده ساز اجرا می شود؟ صندوق حمایت و بازنشستگی آینده ساز در ارتباط با موضوع بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور چه الزام هایی را قبول دارد؟ آیا می دانید که شورای سیاست گذاری صندوق به ریاست صندوق آینده ساز توصیه کرده هرگونه بازنشستگی غیر از بازنشستگی عادی در این صندوق متوقف شود؟

آغاز حرکت نوین جنبش کارگری ایران

« در هنگام رای گیری برای برای وزاری پیشنهادی آقای روحانی در مجلس، برای اولین بار طبقه کارگر با طرح سوالاتی برای وزاری ارتباطات، نفت و کار، با ثبت کدملی خود، حرکت نوینی را در جنبش کارگری آغاز نمود. بخشی از این سوالات در مجلس از وزیران پرسیده شد. با به فال نیک گرفتن چنین اقدامی امیدواریم که جنبش کارگری بتواند مهر و نشان خود را بر رویدادهای روزمره زندگی بزند.»

نماینده محترم مجلس شورای اسلامی

با سلام و احترام

همانگونه که مستحضرید بعد از خصوصی شدن شرکت مخابرات ایران تعداد کثیری از کارمندان این شرکت (بیش از ۲۳ هزار نفر اعم از فنی و اداری) در جهت برون سپاری امور مربوطه به دست پیمانکاران متفاوتی از جمله شرکت خدمات اول سپرده شدند که با وجود تخصص و تجربه کاری و انجام کار یکسان با نیروهای رسمی مخابرات نه تنها مورد بی اعتنایی قرار گرفتند بلکه با قراردادهای ننگین نهایت ظلم در حق ایشان و خانواده هایشان روا شد. در راستای احقاق حقوق اولیه این افراد بارها و به طرق مختلف مطالبات قانونی این کارکنان به گوش مسئولین رسید که بعد از رسیدن به بن بست های مکرر تعداد زیادی از همکارانمان از تمام استان ها با حضور چند هزار نفری در تهران دست به دامان نمایندگان ملت شدند. با پیگیری جنابعالی و همکارانتان مسئولین مخابرات قول هایی جهت بهبود شرایط دادند که با وجود اتمام مهلت بیست روزه، نه تنها تا امروز عملی نشده بلکه در برخی استان ها شاهد اخراج همکارانمان بوده ایم. خواسته ما تنظیم قراردادهایی مطابق با قوانین کار جمهوری اسلامی است که موارد تخلف موجود ذیل نامه آورده شده است. در تمام این سالها شرکت مخابرات به روش های گوناگون از زیر بار

مسئولیت شانه خالی کرده و با لغو قوانین ۳۶ و ۳۸ قانون کار در دیوان عدالت اداری کمر همت به تضييع حقوق این افراد بسته است. متأسفانه وزیر سابق هیچ اقدام مثبتی در جهت رسیدگی به وضع معیشتی نیروهای پیمانکاری انجام نداده است. لذا بدینوسیله از حضرتعالی خواهشمندیم با توجه به معرفی وزیر پیشنهادی جدید و نزدیکی به برگزاری جلسه رای اعتماد، در صحن علنی مجلس خواستار اعلام

برنامه آتی ایشان برای تعیین تکلیف وضعیت این نیروها باشید. پیشاپیش از حسن توجه شما سپاسگزاریم.

۱- عدم درج عنوان شغلی

۲- عدم درج گروه شغلی مطابق با سابقه کار و مدرک تحصیلی

۳- عدم درج محل انجام کار

۴- عدم درج سابقه بیمه تامین اجتماعی

۵- عدم درج پایه سنوات و پرداخت آن

۶- سه ماهه و شش ماهه بودن قراردادها (در حالیکه بر اساس دستورالعمل شماره ۴۰ روابط کار با توجه به بقای کارگاه و کار و مستمر بودن ماهیت امور محوله حداقل مدت این قراردادها باید یکساله باشد)

۷- خودداری از اعمال دستورالعمل ۶۱۴۲۹ در جهت رعایت طرح طبقه بندی مشاغل

رونوشت:

جناب آقای محجوب نماینده محترم تهران

جناب آقای بهادری نماینده محترم ارومیه

جناب آقای ملکشاهی نماینده محترم خرم آباد

جناب آقای علوی نماینده محترم سنندج

جناب آقای خدری نماینده محترم بوشهر

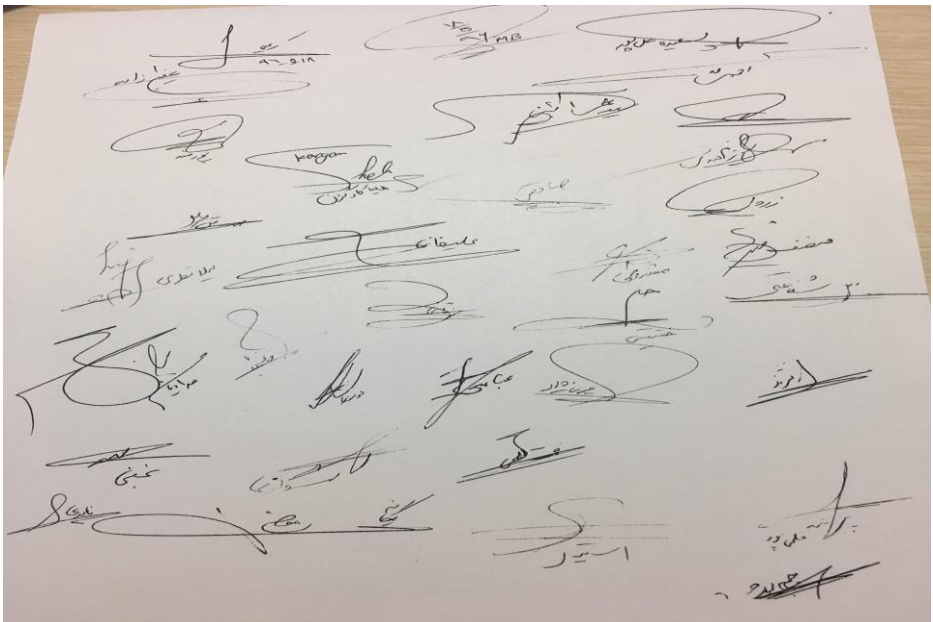
جناب آقای قاضی زاده نماینده محترم مشهد

جناب آقای سبحانی فر نماینده محترم سبزوار

جناب آقای مرادی نماینده محترم قروه و دهگلان

جناب آقای مرادی نماینده محترم مریوان و سروآباد

خبرگزاری ایلنا

بنام خدا

جناب آقای هدایت ا... خادمی نماینده محترم ایذه

با سلام و احترام

بدینوسیله به عرض می‌رساند، ما نمایندگان کارگری از یک‌گروه شش هزار نفری پروژه ای در مشاغل وابسته به پروژه های نفت و گاز و فولاد پارس جنوبی، عسلویه؛ کنگان و دیگر نقاط کشور هستیم که با توجه به وضعیت نابسامان حقوقی؛ معیشتی و رفاهی خود خواهان ایجاد بستری مناسب برای رسیدگی جدی به امور حقوقی و اقدامات سازنده از سوی وزارت کار می‌باشیم.

لذا خواهشمندیم از وزیر پیشنهادی کار و امور اجتماعی دکتر روحانی سوال گردد نسبت به حل مشکلات کارگران این بخش و اجرایی کردن خواسته های آنان که تعدادی از آنها در ادامه مطرح میگردد؛ دارید؟

۱-پرداخت ماهیانه و بدون تاخیر دستمزدها همراه با تمامی حقوق قانونی توسط پیمانکاران

۲ -پرداخت حق بیمه متناسب با شغل و سمت کارگران و نه به عنوان کارگر ساده برای استادکاران ماهر و کارگران فنی

۳-در خواست اضافه دستمزد برای فصل های گرم سال در مناطق گرمسیری و کاهش ساعت کاری کارگران پروژه ای سراسر کشور از ۱۰ به ۸ ساعت

۴ -چگونگی اشتغال زایی برای کارگران این بخش در داخل و خارج کشور و نظارت مستقیم بر شرایط کار و حمایت از حقوق قانونی آنان در داخل و خارج از کشور

۵-تشکیل هیات ناظر حقوقی از سوی وزارت کار جهت الزام کارفرمایان به پرداخت حقوق ماهیانه و به کارگرفتن پیمانکاران توانمند و مناسب

۶-با توجه به آلودگی مناطق صنعتی و بیماریهای خطرناک در اکثر پروژه های نفت و گاز و فولاد ۲۴ روز کار و ۶ روز مرخصی برای پرسنل اقماری در نظر گرفته میشود که بسیار جان فرسا و غیر انسانی است و با توجه به پتانسیل موجود در کشور و وجود نیروی ماهر بیکار می بایست؛ همانند شرکت های ملی حفاری یا نفت ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت را برای تمامی کارگران پروژه ای سراسر کشور الزامی نمود.

با سپاس و دعای خیر هزاران کارگر شاغل در پروژه های نفت گاز و فولاد برای شما .

رونوشت: واحد خبرگزاری ایلنا .

رونوشت نماینده محترم بندرعباس

رونوشت نماینده محترم بوشهر

رونوشت نماینده محترم کنگان

دو نامه بالا و پایین نامه های کارگران پروژه ای است که به نمایندگی از ۶۰۰۰ کارگر با کد ملی امضا شده و به دست نماینده ایده آقای خادمی رسیده است و ایشان نیز به نمایندگان دیگر داده و سوالات در مجلس مطرح شد. همچنین نامه های فوق به خبرگزاری ایلنا فرستاده و منتشر شده است.

تحریریه پیام سندیکا

بنام خدا

حضور نمایندگان محترم بندرعباس، کنگان، بوشهر و استان خوزستان

سلام علیکم. با تقدیم احترامات بسیار به عرض میرساند ما کارگران پروژه ای در مشاغل وابسته به پروژه های نفت و گاز در سراسر کشور مشغول به کاریم و هم اکنون به نماینده گی از گروه کارگران اجرای پایپینگ مستقر در پارس جنوبی مشکلاتی داریم. لذا از آن نمایندگان خواهان پرسش از وزیر نفت پیشنهادی دکتر روحانی نسبت به ارایه برنامه ای برای سامان دادن به مشکلات کارگران به شرح زیر می باشیم:

۱- چه مکانیزی برای به تاخیر نیافتادن حقوق کارگران این حوزه و نظارت بر عملکرد پیمانکاران بر پرداخت درست سهم بیمه کارگران پروژه ای دارند!...؟

۲- چنانچه پیمانکاری حقوق کارگران را در این حوزه رعایت نکرد چه برنامه ای برای حفظ حقوق کارگران دارند؟!...!

با آرزوی موفقیت برای شما نمایندگان محترم.

رونوشت به نمایندگان محترم استان خوزستان

رونوشت به خبرگزاری ایلنا

رونوشت به هدایت اله خادمی نماینده محترم ایذه

رونوشت به نماینده محترم بندرعباس

رونوشت به نماینده محترم بوشهر

رونوشت به نماینده محترم کنگان

چرایی شرکت در جلسات سندیکایی

جلسات سندیکایی ابتدایی ترین و آسانترین وسیله برای ارتباط کارگران عضو سندیکا یا ارگان‌های رهبری آن است. هر کارگری که عضویت سندیکا را قبول کنند توسط کمیسیون تشکیلات سندیکا به جلسه ویژه خود معرفی می‌شود و اینجاست که ارتباط با دستگاه رهبری سندیکا برقرار می‌شود.

کارگری که ارتباط او با مرکزیت سندیکایی اش برقرار می‌شود، برای اولین بار در دوران زندگی کارگری خود به شخصیت صنفی خود پی می‌برد، ضرورت مبارزات سندیکایی را احساس می‌کند و به تناسب رشد و نقش خود در جنبش سندیکایی، رابطه کار و زحمت خود را با وسایل تولید و صاحبان ابزار تولید حس می‌کند و جایگاه خود را در اجتماع می‌شناسد.

جلسات سندیکایی عبارتند از نشست عده ای از اعضای سندیکا که هر هفته حداقل یک بار تشکیل می‌شود. به عبارت دیگر جلسه های سندیکایی، نشست‌های کوچک سندیکایی و مربوط به سندیکاهای کارگران کارگاه های کوچک و پراکنده است. در این جلسات مرتب روی مسایل روز سندیکا و حوادث صنفی که در سرنوشت و سطح درآمد کارگران موثر است، بحث می‌شود. کارگر شرکت کننده در جلسه ی سندیکا مرتب در مسیر مبارزات گروهی دوستان هم صنف خود قرار می‌گیرد، با درد دل آن‌ها آشنا می‌شود و خود نیز مشکلات کاری خویش را با آنان در میان می‌گذارد. جمع بست مکتوب مشکلات و درد دل‌ها در پایان جلسه هیات مدیره ی سندیکا ارسال می‌شود و دستگاه رهبری سندیکا فعالیت و مبارزات خود را بر مبنای خواسته‌ها و مشکلات اعضای خود تنظیم و طراحی می‌کند. از این رو هرچه اعضای شرکت کننده در جلسات بیشتر و آگاه‌تر باشند، مبارزات اصولی سندیکا بر پایه ی بهتر و محکم‌تری استوار خواهد شد.

در سندیکاهایی که افراد وظیفه شناس و با انضباطی در آن‌ها پرورش یافته باشند، انحراف از اصول و خطا در مبارزات صنفی کمتر خواهد داد. اعضای منضبط و وظیفه شناس راه هر سستی و خمودگی را بر ارگانهای رهبری می‌بندند و در نتیجه هیات مدیره ی سندیکا همواره خود را در کنترل اعضای سندیکا خواهد دید. از دیگر محسنات شرکت در جلسات سندیکایی، این است که کارگر سندیکایی در کارگاه به عنوان کارگری آگاه به مسایل سندیکایی و صنفی معرفی خواهد شد و می‌تواند همواره سایر دوستان غیرسندیکایی خود را در شاهراه مبارزات اصولی سندیکایی قرار دهد و آنان را مرتباً به

سندیکا معرفی کند. در جلسات، علاوه بر بحث درباره مسایل صنفی، جنبه‌های تنوریک و تعلیماتی جنبش سندیکایی نیز بررسی می‌شود. کارگری که مرتب در جلسات سندیکا شرکت می‌کند، به تنوری سندیکایی مجهز می‌شود و می‌تواند در خارج از سندیکا، علاوه بر ارشاد دوستان ناآگاه خود، با عوامل مخرب و عناصر بهانه جوی ضد سندیکایی مبارزه ی قاطع داشته باشد و آن‌ها را ارشاد کند. چنین کارگری هیچگاه به مغلظه اندیشی و سست عنصری های عناصر بهانه جو تن نخواهد داد، بلکه آن‌ها را جذب مبارزات سندیکایی خود خواهد کرد .

کارگر شرکت کننده در جلسات همیشه از وضع زندگی دوستان کارگر خود آگاه است و این آگاهی حس تعاون و هم دردی را میان افراد جامعه توسعه می‌دهد و از غلتیدن افراد به منجلاب فساد جلوگیری می‌کند. همچنان که شرکت در جلسات برای افراد سندیکا محسنات پیش گفته را در بر دارد شرکت نکردن نیست سندیکا را رو به انحطاط و محدودیت می‌برد و رفته‌رفته نام آن را به بوته فراموشی می‌سپارد. با در نظر گرفتن مطالب بالا لازم است ما علاوه بر اینکه خود در جلسات سندیکا شرکت می‌کنیم دوستانمان را نیز به شرکت در جلسات تشویق کنیم .

اکنون ممکن است برای بعضی از دوستان این سوال پیش آید که آیا به صرف شرکت افراد در جلسات سندیکایی این محسنات حاصل می‌آید و دستگاه رهبری سندیکا در حصول نتایج نقشه دنبال رو دارد؟

خیر، این طور نیست دستگاه‌های مسئول سندیکایی، به خصوص کمیسیون‌های تبلیغات و تشکیلات باید از شرکت کارگران در جلسات استفاده کنند و با تمام امکان در ارشاد آنان بکوشند. تنها در چنین وضعی است که نتیجه ی مطلوب عایده سندیکا خواهد شد .

**بر گرفته از کتاب دانستی های سندیکایی نوشته زنده یاد
حسین سمنانی**

صفحات ۲۳ و ۲۴ و ۲۵

دستاوردهای شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران ۱۳۲۰ - ۱۳۳۲

شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران در طی دوران فعالیت خود با مبارزات زحمتکشان، توانست کارهای مثبت زیررابه مورد اجرا گذارد:

۱- مبارزه طولانی برای تصویب و اجرایی شدن قانون بیمه و قانون کار که در موقع خود قوانین مترقی بوده اند.

۲- مبارزه برای محدود کردن ساعت کار و استقرار قانون ۸ ساعت کار.

۳- مبارزه برای بالا بردن متناسب دستمزد.

۴- مرخصی هفتگی (روزهای جمعه) و اعیاد ملی و مذهبی حتی روز اول ماه مه با استفاده از حقوق.

۵- مراعات قانون مصونیت کار و جلوگیری از حوادث ناگوار.

۶- بیمه اجتماعی و پرداخت دستمزد در موقع بیماری.

۷- سه ماه مرخصی برای زنان باردار.

۸- مرخصی سالیانه حداقل دو ماهه با استفاده از حقوق.

۹- مزد مساوی برای کار مساوی به زنان و کودکان.

۱۰- جلوگیری از کار شبانه زنان و نونهالان.

۱۱- مبارزه علیه ظلم و ستم سرمایه داران و دولت پشنتیبان آن ها.

۱۲- رسمیت یافتن اتحادیه و حق اعتصاب

شعر یک کودک سیاه پوست:

وقتی به دنیا میام، سیاهم

وقتی بزرگ میشم، سیاهم

وقتی میرم زیر آفتاب، سیاهم

وقتی می ترسم، سیاهم

وقتی مریض میشم، سیاهم

وقتی می میرم، هنوزم سیاهم

و تو، آدم سفید:

وقتی به دنیا میای، صورتی ای

وقتی بزرگ می شی، سفیدی

وقتی میری زیر آفتاب، قرمزی

وقتی سردت می شه، آبی ای

وقتی می ترسی، زردی

وقتی مریض می شی، سبزی

و وقتی می میری، خاکستری ای

و تو به من می گی رنگین پوست ...

(برای این شعر در سازمان ملل پنج دقیقه دست زدند.)

دو یغولاریم منیم

دو یغولاریمی ساتمیرام

دو یغولاریمی آتمیرام

دو یغولاریمی دو یغولاراقاتمیرام،

دو یغولاریمی تنقیداتتمیره م

دو یغولاریم لا دونیانین،

قورقولارین پوزاجام،

دو یغولویاشیبیاجام،

دو یغو حیات دنمکدی،

دو یغو ایشدی امکدی،

دو یغوسوز اینسان،

ظولمکارا قول دنمکدی،

دو یغولاریم منیم،

قانادیم قولوم دنمکدی،

دو یغو....،

دو یغو...،

حسین امیدی اورمان (کارگر سندیکایی نقاش)

کوچی لاکوی تی او چشمون قربون

عسل چشم و کوچی دستون

قربون

کوچی دسته هدی بابا بگیرم

تی دس هر گی مو با غم نگیرم

شمس لنگرودی: متشکرم به دنیا آمدید!

شمس لنگرودی در سالگرد تولد محمود دولت‌آبادی نویسنده رمان کلیدر، خطاب به او گفت: متشکرم که به دنیا آمدید. شما زندگی را به ما آموختید و تحمل مشکلات را برایمان آسان کردید. شمس لنگرودی با بیان اینکه محمود دولت‌آبادی را دوست دارد، دلایل دوست داشتن خود را اینگونه بیان کرد: تاریخ بشر با مرگ و میر شروع شده است. از آن زمان که قابیل برادر خود را کشت تاریخ شروع شد تا رسید به داعش. سیاستمداران در طول تاریخ مدیریت مرگ کردند و هنرمندان مدیریت زندگی. اگر از اول مشروطه تاکنون حساب کنید خیلی از سیاستمداران آمده و رفته‌اند؛ البته احترام بسیاری از آنها واجب است، اما کسانی که مدیریت زندگی کردند و هنرآفرینی داشتند به اندازه انگستان دست نیستند.

این شاعر سپس خطاب به دولت‌آبادی گفت: من به این دلیل روشن شما را دوست دارم که مدیریت زندگی کردید. شمس لنگرودی در ادامه با بیان اینکه در هر دوره‌ای چیزی مد بوده است، گفت: در دوره ما مارکس مد بود و همه ما مارکسیست بودیم، البته نه همه ما. برخی واژه‌ها بود که باید آنها را می‌فهمیدیم. یکی از آن واژه‌ها دیالکتیک بود. دیالکتیک را من هرچقدر می‌خواندم نمی‌فهمیدم. با خواندن داستان‌های شما بود که فهمیدم دیالکتیک یعنی چه. آقای دولت‌آبادی من به شما افتخار می‌کنم. به قول نیچه یا هر کس دیگری که این جمله را گفته است: «اگر هنرمند نبود واقعیت ما را خفه می‌کرد»

او در ادامه سخنان خود خطاب به محمود دولت‌آبادی گفت: متشکرم که به دنیا آمدید و خوشحالم از این که خیلی گرفتاری کشیدید. هنر زاده رنج نیست اما برادرزاده رنج است و این رنج بود که باعث شد شما دولت‌آبادی شوید. من به شما علاقه زیادی دارم زیرا زندگی را به ما آموختید و تحمل مشکلات را برایمان آسان کردید

نامه سرگشاده به اعضای شورای شهر تهران

حضور محترم اعضای شورای شهر تهران

با عرض تبریک به مناسبت ورود شما به شورای شهر تهران و آرزوی توفیق برای خدمت به شهروندان تهرانی و حل مشکلات تهران لازم دانستیم نکاتی را که در برنامه انتخاباتی اینجانبان بوده را با شما طرح کنیم. امیدواریم که این ارتباط منشا اثری باشد برای حل مشکلات شهر تهران.

همانطوری که اطلاع دارید ائتلاف کاندیداهای شورای شهر تهران با انتشار برنامه ای جهت حل مشکلات شهری تهران با رویکردی مردمی و سمت و سویی عدالت جویانه پا به عرصه رقابت گذاشت. لذا همچنان پیگیر آن برنامه و خواسته هایش هستیم. به همین دلیل از شما می خواهیم برنامه خود را در رابطه با موارد زیر بیان کنید:

۱- پدیده زشت و غیر انسانی کودکان کار و آسیب های اجتماعی این حوزه

۲- زدودن فساد از مدیریت شهری و شفاف سازی عملکرد شورای شهر

۳- معضل شهر فروشی و برج سازی های غیر استاندارد که باعث زشت شدن چهره شهر و الودگی هوا گشته است

۴- جلوگیری از پلاسکو شدن دیگر عمارت های شهر

۵- موضوع حل مشکل مسکن کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران

۶- عدم نظارت بر کار سازمان تاکسیرانی و ضعف مدیریت این سازمان و مشکل دار شدن رانندگان تاکسی بویژه در حوزه بیمه و بازنشستگی

۷- چگونگی ارتقا شورای شهر به پارلمان شهری و پاسخگو بودن شهردار نسبت به عملکرد خود به شورا

۸- ارتقا پارک های شهر به محلی با نشاط برای بازنشسته ها و سرای سالمندان از محلی برای انتظار مرگ به زندگی فعال و شاد

۹- حل موضوع ترافیک و آلودگی هوا،

۱۰- اعلام دارایی های اعضا شورای شهر و شهردار قبل و بعد از اتمام ماموریت در شورا

اعضای محترم شورای شهر تهران، ما امضا کنندگان این نامه می توانیم در همه موارد بالا مشاورینی متخصص در حوزه های گفته شده به شما معرفی کرده و برای حل مشکلات شهر به شما یاری برسانیم.

اکبر اصلانی کد انتخاباتی ۱۷۱۶

توران ایرانی کد انتخاباتی ۲۱۴۲

هاشم باروتی کد انتخاباتی ۲۱۷۴

محمدعلی راد کد انتخاباتی ۵۱۴۲

خسرو صالحی کد انتخاباتی ۶۴۸۶

مهرناز عطاران کد انتخاباتی ۶۹۸۶

علیرضا ملکی کد انتخاباتی ۸۹۱۹

«این نامه به شماره ۱۶۰/۱۱۸۱۴ به تاریخ ۱۳۹۶/۵/۲۵ در دبیرخانه شورای شهر تهران ثبت گردید و به خبرگزاری ایلنا جهت انتشار ارسال شد

خاطرات تلخ و شیرین کازیم عاشقی

سوک سوک

یک روز امیر چهره گشا آمدند کارگاه دیدم خیلی ناراحته پرسیدم: فلان کتابو کار میکردی چه شد؟ گفت: خونه داشتم کار میکردم چند صفحه ای بیشتر نمانده. رفتم بیرون یک سیگار بخرم، کاش نمی رفتم اعصابم داغون شد. گفتم: چه شده مگه؟؟ یک پوکی به سیگارش زد آهی کشید و گفت: کازیم در محله مان بقالی هست همه چیز می فروشد چون محله است.

ایستاده بودم دیدم دختر بچه ای در یک کیسه برنج مقداری نان خشک آورده به بقالی میگه: عمو بیا اینو یک سوک سوک بده. ایشان هم وزن کرد گفت: نمیشه. سوک سوک یکی ۲ تومنه. نون تو ۵۰۰ بیشتر نمی ارزه. اشاره کردم گفتم: بده بیره. باشیمنان اله بی بیر قازان داغ سو توکتولر (خدا بر سرم یک دیگ اب داغ بریزه) رفتم خونه زار زار گریستم.

لعنت به کسانی که پول کشور را در خارج از کشورمان برای خوش گذرانی خرجش می کنند یا حق مردم را چپاول می کنند. و درود به کسانی که با حقوقشان زندگی آبرومندانه می کنند.

باز کارگر

بولتن داخلی انجمن صنفی کارگران و
استادکاران ساختمانی مریوان و سروآباد
سال اول ، شماره اول، مرداد ماه ۱۳۹۶

گزیده عملکرد انجمن

تشکل‌های صنفی و تجمعات اعتراضی؛
بودن یا نبودن

آچه کارگران در خصوص
قوانین کار و بیمه باید بدانند

تاریخچه جهانی تشکلات کارگری

چرا کارگران ساختمانی
مشمول بیمه بیکاری نمی‌شوند؟

آیا مهندس ساختمان قاتل است ؟

اولین نشریه داخلی انجمن کارگران ساختمانی مریوان و سروآباد در
۱۲ صفحه ، اولین نشریه انجمن های کارگران ساختمانی کشور

نگاهی به وضعیت زنان شالیکار استان گیلان

فروردین که به انتها می‌رسد گیلان حال و هوای تازه‌ای پیدا می‌کند. علاوه بر زیبایی‌های طبیعت، دیدن زنان و مردانی که برنج‌کاری را آغاز کرده‌اند؛ جنب‌وجوشی را به فضای روستا می‌آورد.

در این میان زنان کارگری هستند که امرار معاش برایشان تنها از طریق کار روی زمین‌های دیگران میسر است. این دسته از زنان کارگر، دوباره توسط سرگروه‌ها و زمین‌داران دیده می‌شوند. پرده‌هایی در سطح شهر و روستا دیده می‌شود که شماره تلفن داده‌اند برای کارگر زن و افسوس که چشم هیچ مسئولی یا این پرده‌ها را نمی‌بینند و یا اگر هم شماره تلفن‌ها را دیده هرگز نمی‌اندیشد که این زنان کارگر چه کسانی هستند؟ شرایط کاریشان چطور است؟ آیا از بیمه برخوردارند؟ دولت چه وظیفه‌ای در قبال این کارگران دارد؟ آیا در میان همه کشمکش‌های سیاسی و وعده‌های انتخاباتی، حتی وعده‌ای هم برای بهتر شدن شرایط کار به این زنان داده شده یا اساساً این قدر مهم نبوده‌اند که کسی حتی در این حد هم توجهی به آنان داشته باشد؟

برای پاسخ به این سوال‌ها وارد دنیایشان می‌شویم. سراغ یکی از زنان کارگر می‌رویم. می‌گوید «ساعت کاریشان از ساعت ۷،۵ صبح تا ۷،۵ عصر است. در قبال روزی ۴۰ تومان دستمزد و در این میان دو ساعت هم وقت ناهار

دارند. اگر راهشان نزدیک باشد که به خانه می‌روند؛ وگرنه بایک غذای مختصر و یا نان و پنیر روز را می‌گذرانند»

کارگران معمولاً طبق قانون کار باید تسهیلاتی را از صاحبکار دریافت کنند. اما مشکل این زنان این است که قانون وجود این کارگران را نادیده گرفته و قانونی برایشان نوشته نشده است. مرخصی زایمان و نحوه نگهداری از کودک، برای این زنان وجود ندارد. گویی این‌ها وظایفی زنانه هستند که خود زنان باید چاره‌ای برای آن ببینند. زن کارگر، در پاسخ به سوال ما؛ که در هنگام بارداری هم کار می‌کنید، می‌گوید: «بله زن حامله هم می‌آید؛ وقتی احتیاج به پول دارد، وقتی شوهر معتاد دارد. زن حامله اگر کسی را نداشته باشد؛ مجبور است بیچار [۱] کار برود. نشا می‌رود، وجین می‌رود... حتی کارخانه جای می‌رود. من زن حامله‌ای را دیده‌ام که وسط روز دردش گرفت، دستش را توی گل مشت می‌کرد تا درد را از سرش واکند، تا غروب کار کرد، همان شب زایمان کرد. صاحب بیچار گفت: فلانی صورتت گل انداخته! خبری هست؟ می‌گفت: نه خبری نیست. می‌ترسید روانه‌اش کنند خانه، مزد آن روز را نیمه حساب کنند!» درباره نگهداری از کودکان نیز اضافه می‌کند: «بچه‌ها را می‌گذارند خانه و می‌روند سر بیچار. چاره‌ای ندارند. بچه توی گهواره می‌ماند تا برگردی. سال‌ها پیش دختر بچه‌ی یک نفر توی هالانه دستمالش به گردنش پیچید انقدر تقلا کرد تا خفه شد، مادر سر بیچار دیگری داشت کار می‌کرد، بچه‌اش مرد، هنوز هم کار می‌کند»

زنان کارگر مجبورند این‌گونه رفتار کنند تا نشان بدهند کارایی فوق‌العاده‌ای دارند «معمولاً زنان بین سن سی تا پنجاه سال برای این کار انتخاب می‌شوند. ولی سن مسئله مهمی برای انتخاب نیست و کارایی کارگر مهم است. کارگری که کارایی بالاتری داشته باشد، امکان انتخابش بیشتر است.»

هر گونه اتفاقی که حین کار برای کارگر پیش بیاید یا تصادفی که بین راه پیش آمده باشد؛ مسئولیتش با خود کارگر است. زن کارگر در پاسخ به این سوال که مسئولیت اتفاق‌های پیش‌آمده با کیست می‌گوید: «با خودش. کسی که زن‌ها را بیمه نکرده به سر دسته یا صاحبکار هم مربوط نیست؛ خودش باید برود دوا و درمان کند، پولش را هم از جیب خودش می‌دهد.»

عدم وجود بیمه که وی به آن اشاره می‌کند؛ معضلی است که زنان کارگر را بیش از حد دچار بحران می‌کند. کارفرما حتی در کارهای ساختمانی نیز باید پروژه‌اش را بیمه کند تا کارگر روزمزد برای اتفاقات پیش‌آمده بیمه باشد؛ اما کارگر زن که در شالیزار کار می‌کند شامل این قانون نیز نشده و عرف هم پرداخت هزینه‌های درمان را به شخص ضعیف محول کرده است. علاوه بر اتفاقاتی که می‌تواند برای کارگران در مسیر و حین کار پیش آید، بیماری‌های زیادی نیز این زنان را تهدید می‌کند؛ بیماری‌هایی که به خاطر عوارض ناشی از ده ساعت کار روزانه در مزرعه است و درگیری با انواع کودهای شیمیایی که ابتدا سلامت شالیکار را نشانه گرفته است و بعد از آن سلامت جامعه را. زن کارگر می‌گوید: «موقع وجین انگشت‌های دست و پای آدم تیل فیرشه می‌شود، خیلی دردناک است؛ ولی باید با همان دست کار کنی. علت آن از سم و کود شیمیایی است. قدیم نبود. الان علف‌کش می‌زنند. کار وجین راحت‌تر شده؛ اما این بیماری دست و پای آدم را اذیت می‌کند. اما وقتی مجبوری باید بروی با همین دست کار کنی.»

در گیلکی «تیل فیرشه» همان بیماری التهاب اطراف ناخن است که به دلیل تشکیل آبسه درد شدیدی دارد و تا خارج شدن کامل چرک، این درد ادامه خواهد داشت. به دلیل استفاده از سموم شیمیایی و در نتیجه ضعف سیستم ایمنی در جداره‌های ناخن و با تسهیل نفوذ مواد خارجی، میکروب وارد بدن فرد شده و باعث بروز این بیماری می‌شود.

زنان کارگر با دو نوع بیماری در این مزارع مواجه هستند. یک نوع بیماری که از قدیم وجود داشته است و متأسفانه یک نوع از این بیماری‌ها در سال‌های اخیر مشاهده شده که منجر به مرگ و میر خاموش نیز می‌شود. یک گونه از بیماری‌ها، بیماری‌های مفاصل بودند که به دلیل ویژگی‌های سیستم هورمونی زنان و یائسگی، اغلب زنان شالیکار با آن مواجه بوده‌اند. اصولاً به دلیل سنگین بودن کار و ایستادن طولانی مدت در گل ولای شالیزارها و...، زنان همواره در معرض فرسایش مفصلی قرار دارند؛ که این مسئله از قدیم نیز وجود داشته است. مشکل دیگری که برای زنان شالیکار ایجاد می‌شود مشکل گوارشی است. این زنان به علت خم شدن طولانی‌مدت در حین فعالیت کشاورزی خود دچار برگشت غذا می‌شوند که می‌تواند منجر به سرطان مری

و ناراحتی‌هایی دیگر در ناحیه معده گردد. چرب و حجیم بودن غذاهای مصرفی این کشاورزان با این توجیه که از انرژی و مقاومت بیشتری در برابر سختی‌های کار برخوردار باشند، این مشکلات و بیماری‌های گوارشی را دوچندان خواهد کرد. یکی دیگر از بیماری‌هایی که اخیراً شایع شده است، بیماری تب برنج است. این بیماری که از طریق مدفوع گربه قابل انتقال است، به دلیل آلوده بودن گربه‌ها و انتقال این آلودگی به آب‌هایی که در شالیزارها موجودند، به بدن کشاورزان منتقل شده و آن‌ها را دچار مشکل می‌سازد.

زنان شالیکار نیز از این بیماری‌ها شاکی هستند. آنان در گذر زمان این دردها را حس کرده‌اند: «۱۵ سال بعد دیگر کمردرد داری، درد پا و درد زانو داری؛ ولی اگر احتیاج داشته باشی باز هم کار می‌کنی. ما همه عمرمان را کار کردیم. من از مردها هم بیشتر کار کرده‌ام. تا ظهر برنج می‌بریدم، بعدازظهر برنج بار می‌کردم، شب در کندوج برنج را درز می‌کشیدم. کشاورزی ما همه‌اش مریضی و بدبختی است. هیچ‌کدام از زن‌های ما الان سالم نیستند، همه کمردرد و آرتروز گردن دارند. مرض عفونی می‌گیرند.

کارگران اما برای درمان بیماری فرصت و البته پول کافی ندارند. پزشکی که سال‌ها با این زنان زندگی کرده می‌گوید: «یکی از دلایل عمده‌ای که باعث تجویز مسکن‌های قوی و داروهای کورتون‌دار، از طرف پزشک برای کشاورزان (به‌ویژه شالیکاران) می‌شود، خواست خود بیمار مبنی بر درمان سریع است. به جهت اینکه متأسفانه کشاورز فرصت کافی برای گذراندن دوره درمان و استراحت را ندارد و در صورت عدم درمان سریع و از دست دادن فرصت کار کشاورزی، درآمد یک سال خود را از دست خواهد داد.

زنان برای پیشگیری از این دردها دست به دامن مواد مخدر شده‌اند تا اندکی از رنجشان بکاهند و با این مسکن قوی بتوانند ساعات بیشتری را کار کنند؛ زیرا هنگام بیماری هم مرخصی استعلاجی برایشان وجود ندارد: «کسی که درآمدی ندارد، هر طور شده تحمل می‌کند. کدئین می‌خوریم، تریاک می‌خوریم تا خلاصه طاقت بیاوریم، یکسره برویم بیجارکار. چون موقع نشاء، هنوز اول بهار است و هوا سرد است. پا توی آب است، دست توی آب است، غروب تمام بدن آدم خیس است، تا خانه رفتن آدم لرز می‌کند»

هر انسانی بعد از سال‌های مشخص کار باید بازنشسته شود؛ اما این شغل، بازنشستگی ندارد؛ تا زمانی که دولت اقدامی جهت بیمه این کارگران نکرده است. شالیکاری باید جزو مشاغل سخت شمرده شده و به دلیل فرسودگی بالا، افراد در زمان کوتاهی باید بازنشسته شوند؛ اما این زنان باید کار را ادامه دهند نه تنها در مزارع برنج بلکه هر جا که صاحب‌کاری پیدا شود که خواهان کارگر ارزان و فارغ از قوانین کار باشد. از کارگر زن می‌پرسیم چقدر از سال کار می‌کند، می‌گوید: «زنی که گرفتار باشد، بی‌پول باشد، از اول برنج‌بینی تا آخر سر کار می‌رود. اگر بیجارهای املش تمام شد؟ می‌رود آستانه، لشت نشا و ... زنی که مجبور است کار کند راه دور هم می‌رود. زنی که شوهرش معتاد است، خودش می‌خواهد آبروداری کند، می‌رود کارخانه چای میان مردها کار روزمزدی می‌کند»

زنانی که شرایط کاری عادلانه ندارند و در هنگام بارندگی و بیماری نیز مجبور به کارند. بیماری‌هایی که به گفته پزشک به دلیل سموم شیمیایی، افزایش سن نیروی کار و آلودگی آب رودخانه‌ها و محیط افزایش یافته است. این زنان گاه با معضل دیگری هم روبه‌رو هستند که کمتر از آن صحبت می‌شود. آزار جنسی در محیط کاری که هیچ نظارت قانونی بر آن، در کار نیست. «مواردی از این دست در روستاهای اطراف اتفاق افتاده که زنان موضوع را برملا کرده‌اند. در کل زنان کارگر در این‌گونه موارد اتحاد خوبی با یکدیگر دارند و صاحب‌کار را رسوا کرده‌اند. موضوع را به ما اطلاع می‌دهند. ما هم دیگر کارگری به آن کارفرما نمی‌دهیم و به سرگروه‌های دیگر هم اطلاع می‌دهیم که برای آن صاحب‌کار کسی را نفرستند. کلاً موضوع از همین طریق پیگیری می‌شود و پیگیری دیگری از طریق نهاد مسئولی وجود ندارد. ما هم تنها کاری که می‌توانیم بکنیم طرد کردن آن صاحب‌کار است و خود زنان او را بی‌آبرو می‌کنند.»

زن کارگر از عدم توجه مسئولین شاکی است. پزشک چاره را در اقدامات جدی و پیگیری مسئولین می‌داند و ما در انتها به اتحاد زنان می‌اندیشیم؛ اتحادی که در مواجهه با آزار جنسی نشان می‌دهند، همان اتحادی که باعث می‌شود کارگر بی‌تجربه و جوان را در میان بگیرند، تا صاحب‌کار متوجه ضعف او نشود. شاید همین اتحاد زنان بتواند راهکاری باشد برای بیشتر دیده شدن و

بنواند قانون را وادار کند که سکوت خود را بشکنند و از زنانی حمایت کند که بیماری، رنج و ستمی مضاعف بر آنان رفته است.

در سالهای گذشته با تشکیل اتحادیه های دهقانی بخش زیادی از مشکلات کارگران و به ویژه زنان شالیکار توسط اتحادیه برطرف می شد. تنها راه سامان دادن مشکلات کارگران در بخش کشاورزی تشکیل اتحادیه های دهقانی است که در گیلان و مازندران از پیشینه خوبی برخوردار و تجارب گرانبهایی دارد.

نحوه محاسبه حقوق ماهیانه (ماده ۳۷ قانون کار)

برابر مفاد قانون مدنی جمهوری اسلامی ، ماه شمسی ۳۰ روز است، لذا در قانون کار ، مزد و مزایایی متعلقه به کارگر بر مبنای ۳۰ روز محاسبه می گردد. البته پرداخت مزد و مزایای متعلقه ، در ماههای ۳۱ روزه تقسیم بر ۳۰ شده و در عدد ۳۱ ضرب می گردد و طبیعتن در ماههای ۲۹ روزه نیز بر عدد ۳۰ تقسیم شده و در ۲۹ ضرب میگردد . یعنی تعیین حقوق و دستمزد بر مبنای ماه ۳۰ روزه ، و پرداخت آن بر مبنای تعداد روزهای ماه انجام می گردد. به این معنی که وقتی از سوی شورایعالی کار ، حداقل مزد کارگران اعلام می گردد ، این مبلغ بر مبنای ماه شمسی (۳۰ روزه) اعلام شده ، ولی هنگام پرداخت آن بایستی به تناسب تعداد روزهای ماه مورد نظر محاسبه گردد.

با توجه به اینکه ساعات کاری در روز ۷ ساعت و ۲۰ دقیقه میباشد پس هر شخص باید در ماه ۳۰ تا ۳۳/۷ کار کند که میشود ۲۲۰ ساعت حالا اگر جمعه ها و نصف روز پنج شنبه ها و سایر روزهای تعطیل را از آن کم کنیم می شود خالص کارکرد شخص کارگر.

مثلا وقتی شخصی در ماه ۱۸۰ ساعت کار می کند و کل حقوق يك ماه را دریافت میکند در واقع قسمتی از حقوق که دریافت می کند بابت ساعاتی است که شخص فعالیتی نداشته.

در قانون کار ۴۴ ساعت کار در هفته اعلام شده و یک روز جمعه هم استراحت ولی حقوق پرداخت میشود پس:

۴۴ ساعت / ۶ روز کاری = ۷/۳۳ که همان ۷ ساعت و بیست دقیقه میشود.

خوب روز جمعه هم باید حقوق پرداخت شود پس مشخص شد روز کاری از نظر قانون کار ۷/۳۳ است و این را در ۳۰ روز ضرب کنید عدد ۲۲۰ ساعت در ماه بدست خواهد آمد که شما حقوق ماهانه فرد را بر اساس ۳۰ روز یا ۲۲۰ ساعت محاسبه میکنید.

پیدایش و تکامل حیات (بیگ بنگ)

بر اساس تحقیقاتی که تا کنون به وسیله‌ی دانشمندان انجام گرفته و در آینده ممکن است با کشفیات جدید تغییر بکند، این است که در حدود ۱۴ میلیارد سال پیش، مقدار بسیار عظیمی از انرژی در مدت زمان صفر ثانیه تا سیصد هزار سال، در اثر يك انفجار بزرگ یا همان بیگ بنگ (Big bang) ، از انرژی، ماده به وجود آمد .

این ماده به حرکت انبساطی خود ادامه داد، ضمن این که از دمای آن کاسته می شد کهکشان‌ها را به وجود آورد . از حرکت این کهکشان‌ها به دور خود طی این مدت (۱۴ میلیارد سال) ستارگان و سیارات و قمرها و ... به وجود آمدند .
 ✓ ماده نه خلق می‌شود و نه نابود می‌گردد بلکه همیشه در حال تغییرات فیزیکی و شیمیایی است. این بدین معنی است که ما اطلاعاتی که به دست آورده‌ایم مربوط به حدود ۱۴ میلیارد سال پیش است. این که قبل از آن انرژی نخستین، (ماده) به چه صورت و شکلی بوده است فعلاً" اطلاعاتی نداریم .

✓ جهان ماده همیشه بوده و خواهد بود .جهان ماده همیشه در حال تغییر و حرکت است که در هر زمان و مکانی به شکل‌هایی مانند ستاره، سیاره، سیارک‌ها، قمر، گرما، نور، امواج، اشعه و غیره خود را نشان می دهد .

✓ در جهان بیش از يكصد میلیارد کهکشان وجود دارد که کهکشان راهشیری یکی از آنهاست .

✓ در هر کهکشان بیش از يكصد میلیارد ستاره مانند خورشید و از خورشید بزرگتر وجود دارد که در اطراف هر ستاره تعدادی سیاره وجود دارد که به دور این ستاره‌ها در چرخش‌اند .

✓ ستاره‌های کهکشان راهشیری به دور مرکز آن که يك سیاهچاله در آن قرار دارد، در گردش هستند . قطر کهکشان راهشیری يكصد هزار سال‌نوری است

✓✓ کهکشان راهشیری به شکل دو بشقاب که از لبه روی هم قرار بگیرند، می‌باشد. ضخامت وسط آن ۳۰ هزار سال نوری است. در درون کهکشان راهشیری میلیاردها منظومه وجود دارد که منظومه خورشیدی ما یکی از آنهاست. منظومه خورشیدی جای کوچکی و در لبه‌ی کهکشان راه شیری قرار دارد.

✓✓ هرچه ما بیش‌تر به عمق کیهان نظاره می‌کنیم در واقع بیش‌تر به عمق زمان گذشته می‌نگریم.

□♦ ✓✓ يك ستاره را که در فاصله ۱۰ سال نوری از ما قرار دارد، به همان صورتی می‌بینیم که ۱۰ سال قبل بوده است.

✓✓ اگر انسان نگاهش را در سمت دلخواهی به دورتر و باز هم دورتر متوجه کند باید به مرزی برسد که در آنجا آغاز پیدایش ماده را مشاهده کند و به عبارت دیگر آن گاز داغ اولیه را ببیند که تمام کهکشان‌ها، ستارگان، سیارات و موجودات از آن ایجاد شده‌اند.

□♦ بنابراین می‌بایست پیرامون ما را پیوسته، پوسته کاملاً درخشانی در دوردست احاطه می‌کرد و آسمان هم می‌بایست شب‌ها هم‌چون روز روشن می‌شد. اما این دیوار آتشین با سرعت زیادی از ما دور میشود زیرا که عالم لحظه به لحظه انبساط می‌یابد. سرعت دور شدن به قدری زیاد است که نور این پوسته دارای طول موج بلندتری می‌شود که ما آن را فقط به صورت تشعشعات و امواج رادیویی دریافت می‌کنیم. دقیقاً همین امواج هستند که اکنون کشف شده‌اند. امواج مفروضی که از همه جهت‌ها به طور يك نواخت بر ما می‌تابند. وجود این پرتوها را می‌توان با رادیوتلسکوپ‌ها به سادگی اثبات کرد.

□♦ این تشعشعات تکیه‌گاهی مهم برای اثبات فرضیه انفجار نخستین می‌باشد.

بخش آموزش سندیکای کارگران فلزکار مکانیک :

https://t.me/Knowledge_N_Worker

@zhuanchannel

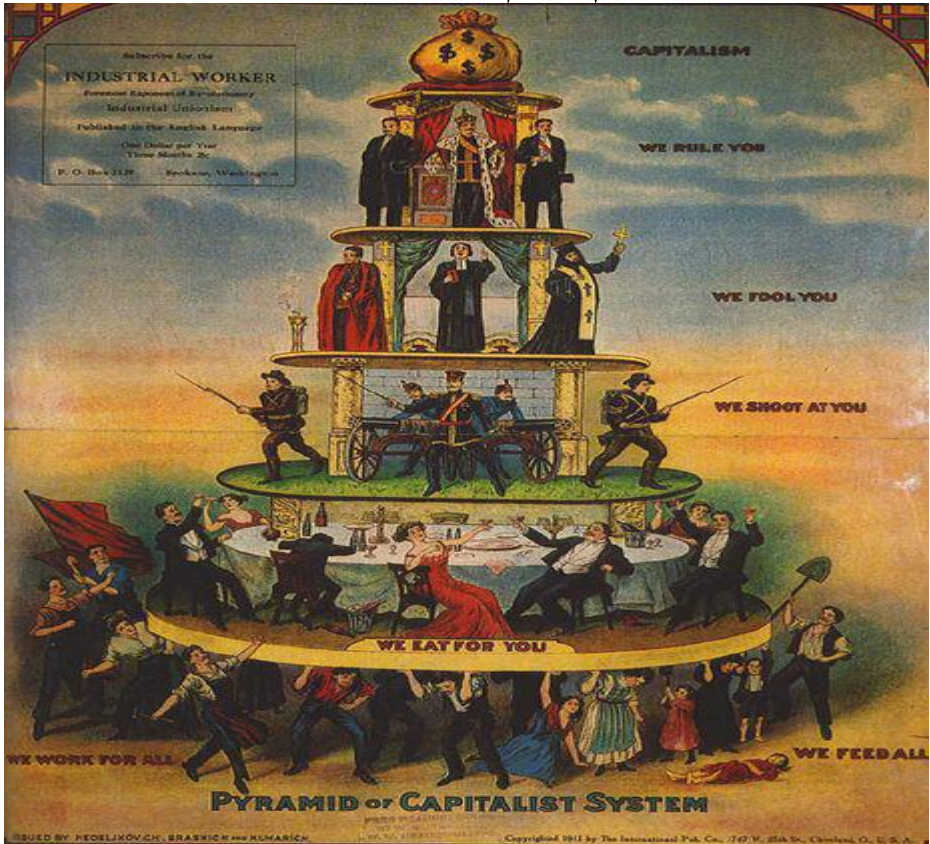
کودکی را بر پشت گرفتم تا کودک بودن را فراموش نکنم.
حق من کار نیست. حق من زندگی کودکانه و بازی های بچگانه است.
حق کودک بر پشت گرفته ام هم، دیدن رنج کودک دیگری نیست.

حق کودکان جنگ و آواره گی نیست.

هرم نظام سرمایه‌داری

ما بر شما حکومت می‌کنیم (دربار)

ما شما را آماده استثمار می‌کنیم (روحانیان)

ما بشما شلیک می‌کنیم (نظامیان)

ما بجای شما می‌خوریم (سرمایه‌داران)

ما عوض همه کار می‌کنیم (کارگران)

بوسه نماینده کارگران فلزکارمکانیک بر قله همیشه در اهتزاز نین در ارتفاع
۷۱۳۴ متری

